

RIIGI TEATAJA

Nr. 24.

15. märtsil 1938.

Nr. 24.

- Art. 200. Riigieelarve seadus.
201. Arvepidamise ja aruandmise üldise korra määrus. — Lisad.
202. Otsus Eesti — NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 muutmise kohta.
203. Otsus eriveotariifi nr. 170 muutmise kohta.
204. Otsus Saksa ja Leedu-Läti ja Eesti raudteede vahelise otseühenduse kauba- ja loomadeveo tariifi nr. 188 muutmise kohta.
205. Otsus Poola-Läti-Eesti raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 178 muutmise kohta.
206. Sundmäärus kangete jookide joomise keelu kohta Võru linna avalikes kohtades.

200. Riigieelarve seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 10. märtsil 1938.

I.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Riigieelarve sisaldab kõik riigi ühe aasta tulud ja kulud, välja arvatud eripõhikirjade ja -seaduste alusel tegutsevate riiklikkude ettevõtete ja asutiste ning riigiasutiste valitseda olevate eriotstarbeliste kapitalide tulud ja kulud, mis tulevad riigieelarve koostamisel arvesse seevõrra, kui need on ette nähtud vastavates seadustes ja määrustes.

Tulud ja kulud riigieelarves viiakse lõppkokkuvõttes tasakaalu.

§ 2. Riigi eelarveaasta algab 1. aprillil ja lõpeb järgmise kalendriaasta 31. märtsil.

2. peatükk.

Tulude ja kulude liigitus.

§ 3. Riigi tulud ja kulud jagunevad korralisteks ja erakorralisteks.

§ 4. Erakorraliseks loetakse juhuslikult või ühekordselt saadav tulu. Muud tulud loetakse korralisteks.

§ 5. Erakorraliseks loetakse kulu, mis tehakse suuremaks ühekordse iseloomuga vajaduseks. Muud kulud loetakse korralisteks.

3. peatükk.

Nomenklatuurid.

§ 6. Eelarve tulude ja kulude nomenklatuurid jagunevad peatükkideks ja paragrahvideks ning tarbe korral veel alljaotisteks. Kulusid võidakse koondata ka vahenditult paragrahvidesse.

Korraliste tulude ja kulude nomenklatuurid määrab Vabariigi Valitsus Majandusministri ettepanekul.

Erakorraliste tulude ja kulude nomenklatuurid kujundatakse eelarve-ettepaneku koostamise ja läbivaatamise ning eelarve vastuvõtmise korras.

§ 7. Tulude nomenklatuuri peatükid koostatakse tuludest, mis kannavad ühiseid üldtunnuseid.

Tulude paragrahvidesse võetakse vastavate üksikute tuluallikate summad.

§ 8. Kulude nomenklatuuri peatükki koondatakse riigikeskasutise juhatajale vahenditult alluva ametkonna kulud kas kõik või jaotatult temale alluva asutise üksuste järgi, arvestades ametkonna ülesannete erinevust ja asutiste asukohta.

Igasse kulude paragrahvi koondatakse kõik sama iseloomuga kulud peatüki piires.

4. peatükk.

Riigi-keskasutiste eelarve-ettepanekute koostamine.

§ 9. Riigi-keskasutiste tulude ja kulude eelarve-ettepanekud koostatakse vastavalt peatükkidele, paragrahvidele ja alljaotistele asjaomaste riigikeskasutiste juhatajate korralduste põhjal.

Nomenklatuuri jaotiste summade suuruse lähemaks põhjendamiseks lisandavad riigi-keskasutised eelarve-ettepanekule tarvilikud alused, seletused ja muu selgitava materjali.

§ 10. Kui eelarve-ettepanekusse võetakse esmakordselt summa otsarabeks, mille teostamine peab kindla kava järgi toimuma kahe või mitme eelarveaasta jooksul, siis ühes esimese summa võtmisega eelarvesse koostatakse kogu teostatava ülesande krediitkava ja võimalikult tehnilised kavandid ning kirjeldused, mis lisandatakse riigi-keskasutise eelarve-ettepanekule.

Järgnevatel aastail võetakse eelarve-ettepanekuisse summad, mis vajalikud eelmises lõikes tähendatud kavade teostamiseks ja mis langevad krediitkavade kohaselt vastavaile aastaille, kui need krediitkavad on varem ühes eelarvega vastu võetud.

§ 11. Eripõhikirjade ja -seaduste alusel tegutsevate riiklikkude ettevõtete ja asutiste, samuti riigiasutiste valitseda olevate eriotstarbeliste kapitalide poolt riigikassasse makstavad või riigikassast neile antavad summad võetakse riigi-keskasutiste eelarve-ettepanekuisse üldsummates, kuivõrd eriseadused ei määra teisiti.

Nende ettevõtete, asutiste ja kapitalide tulude ja kulude erieelarved koostatakse eraldi ning varustatult § 19 ettenähtud andmetega lisandatakse vastava riigi-keskasutise eelarve-ettepanekule.

§ 12. Riigi-keskasutiste poolt koostatud eelarve-ettepanekud ühes lisadega saadetakse Majandusministeeriumile ja Riigikontrollile hiljemalt 15. oktoobriks enne vastava eelarveaasta algust.

§ 13. Pärast eelarve-ettepanekute läbivaatamist Majandusministeeriumis ei esitata riigi-keskasutiste poolt mingisuguseid täiendusi, välja arvatud juhud, kui see on tingitud vahepeal jõustunud seaduste täitmisest või erakorraliselt tekkinud vajadusest.

§ 14. Majandusminister annab riigi-keskasutistele juhendid ja tarvilikud kavad eelarve-ettepanekute koostamiseks.

5. peatükk.

Riigi-keskasutiste eelarve-ettepanekute läbivaatamine ja riigi eelarve-ettepaneku kujundamine.

§ 15. Riigi-keskasutiste poolt koostatud eelarve-ettepanekute läbivaatamiseks moodustatakse Majandusministri algatusel Majandusministeeriumi juures eelarvekomisjon, kes koosneb Majandusministri esindajast ja Riigikontrolöri esindajast ning selle riigi-keskasutise juhataja esindajast, kelle eelarve-ettepanek on arutamisel.

Komisjonis kaalutakse eriti:

- 1) kas eelarve-ettepanekuisse võetud summad on põhjendatud ning kooskõlas selgitustes näidatud alustega;
- 2) kas eelarve-ettepanekuis on kehtivais seadustes ja määrustes kindlaks määramata summad arvatletud vastavalt olulistele vajadustele;
- 3) kas nõutud kulud on kõik tingimata tarvilikud ja edasilükkamatu iseloomuga.

§ 16. Riigieelarve-ettepanekusse võetakse riigi-keskasutiste eelarve-ettepanekuist summad Majandusministri ja asjaomase riigi-keskasutise juhataja esindaja vahel kokkulepitud suuruses.

Riigikontrolöri esindaja avaldab oma arvamuse kokkulepete kohta. Tema kirjalikud eriarvamused lisandatakse riigieelarve-ettepanekule komisjoni materjalina, kui Riigikontrolör peab seda tarvilikuks.

Kokkulepped riigieelarve-ettepanekusse summade võtmise kohta vajavad Majandusministri heakskiitmist. Majandusminister võib eelarve-ettepanekus summasid vähendada või kustutada.

§ 17. Kokkuleppe mittesaavutamisel paragrahvi 16 esimeses lõikes tähendatud korras pöördub vastava riigi-keskasutise juhataja hiljemalt kolme päeva kestel pärast riigi-keskasutise eelarve-ettepaneku läbivaatamist Majandusministri poole küsimuse lahendamiseks ja, kui ta ei nõustu ka Majandusministri seisukohaga või § 16 kolmanda lõike korras tehtud muudatusega, siis esitab ta hiljemalt viie päeva kestel, arvates Majandusministri seisukoha avaldamisest, Majandusministri kaudu vastulause Vabariigi Valitsusele, Vabariigi Presidendi, Riigikogu ja Riigikontrolli eelarve-ettepanekute alal aga — Vabariigi Presidendile.

§ 18. Pärast vastulausete lahendamist kujundab Majandusminister riigieelarve-ettepaneku.

Kui riigieelarve-ettepaneku kujundamisel mõned summad on sellesse jätud teissuguses suuruses, kui seda nõuavad vastavad seadused, põhjendab Majandusminister muudatuste vajadust ja teeb riigieelarve-ettepaneku esitamisel Vabariigi Valitsusele ettepaneku vastavate eriseaduste muutmiseks selliselt, et neis eriseadustes ettenähtud summad ja normid oleksid kooskõlas eelarvesse võetud summadega.

§ 19. Riigieelarve-ettepanekule lisandatakse:

- 1) tulude osas:

vastavalt nomenklatuuri peatükkidele, paragrahvidele ja alljaotistele: andmed eelmise eelarve-aasta tegelikkude tulude ja jooksvaks eelarve-aastaks kindlaksmääratud tulude kohta, samuti üksikasjalised põhjendused ning arvatlused ettepanud summade kohta;

2) kulude osas:

- a) vastavalt nomenklatuuri peatükkidele, paragrahvidele ja alljaotistele: andmed eelmise eelarveaasta tegelikkude kulude ja jooksva eelarveaasta krediitide kohta, samuti üksikasjalised põhjendused ning arvatlused ettepanud summade kohta, kuivõrd need arvatlused loetakse riigikaitse huvides salajasteks, teatatakse need Majandusministrile;
- b) palgakrediitide selgitamiseks ametnikkude arv ja palganormid eelseisvaks eelarveaastaks ühes muudatustega võrreldes jooksva eelarveaastaga, välja arvatud relvastatud jõudude koosseisud;
- c) § 10 nimetatud krediidikavad;

3) § 11 nimetatud erieelarved.

§ 20. Riigieelarve-ettepanekule lisandab Majandusminister seletuskirja, mis sisaldab tulude ja kulude üldkirjelduse, kirjelduse olulisemaist muudatustest võrreldes eelmise eelarveaastaga ja ülevaate riigi võlgadest ja muudest kohustustest ning riigi poolt antavaist laenudest.

§ 21. Riigieelarve-ettepaneku ühes seletuskirjaga, eelarve tasakaalustamiseks tarvilikkude seaduseelnõudega ja muu lisamaterjaliga esitab Vabariigi Valitsus Vabariigi Presidendi teadmisel Riigikogule hiljemalt seitsekümmend päeva enne eelarveaasta algust.

6. peatükk.

Eelarve vastuvõtmine.

§ 22. Riigikogu vaatab läbi ja võtab vastu Põhiseaduses ettenähtud korras temale Vabariigi Valitsuse poolt esitatud eelarve ühes § 10 nimetatud krediidikavadega.

§ 23. Kui jõustunud eelarve kestel Riigikogule esitatakse seaduseelnõud või ettepanekud, mille vastuvõtmist on tingitud uued või suurenenud väljaminekud või tulude vähendamine, on esitajad kohustatud osutama tuluallikad, millest katta eeltähendatud väljaminekud või tulude kahanemine.

§ 24. Riigikogu poolt vastuvõetud riigieelarve kuulutatakse välja peatükkide ja paragrahvide järgi, Sõjaministeeriumi alal peatükkide järgi.

§ 25. Paragrahvis 11 nimetatud ettevõtete ja asutiste, samuti riigi-asutiste valitseda olevate eriotstarbeliste kapitalide erieelarved ja tegevuskavad kinnitab Vabariigi President pärast nende läbivaatamist § 15 nimetatud eelarvekomisjonis ja heakskiitmist Vabariigi Valitsuse poolt. Ettepanekud neis küsimustes teeb Majandusminister, kuivõrd eriseadused ei määra teisiti.

7. peatükk.

Riigieelarve täitmine.

§ 26. Riigieelarvet täidab Majandusminister. Majandusministri korraldusel avab Majandusministeeriumi Rahandusosakond krediite eelarves ettenähtud kulude katteks tarviduse järgi ja jälgib riigi tulude korraliku ja õigeaegse laekumise järele ning korraldab väljamaksmisi kassatagavarade ja laekuvate tulude piires.

§ 27. Ministrid ja riigiasutised võivad teha korraldusi, anda määrusi, sõlmida lepinguid ja võtta endile kohustusi, mis nõuavad riigieelarve korras rahalisi väljaminekuid, ainult siis, kui:

- 1) eelarves on ette nähtud selleks vajalikud summad;
- 2) kui vastavad krediidikavad on § 22 nimetatud korras vastu võetud;

3) kui eriseadus lubab sõlmida lepinguid ja määrab ühtlasi, milliste aastate eelarveisse võetakse vastavad krediidid, kuid ainult sel määral, kuivõrd eelarve-ettepanekute koostamisel ja eelarvete vastuvõtmisel ei ole tehtud või algatatud nende eriseaduste muutmist;

4) § 43 ettenähtud juhtudel.

Vabariigi Valitsuse volitusel Majandusminister võib kehtima panna korralduse, et iga kohustuse võtmine vajab tema eelnõusolekut.

§ 28. Kui eelarves ei jätku krediiti üksikute kuluparagrahvide järgi või kui tekib mõni ettenägemata kulu, milleks ei ole määratud krediiti ja puudub võimalus krediidi saamiseks lisaeelarvega, siis võib Vabariigi President Vabariigi Valitsuse ettepanekul määrata selleks summasid riigieelarves ettenähtud vastavast krediidist. Ettepanekud neis küsimustes Vabariigi Valitsusele teeb Majandusminister.

Vastav krediit võetakse Majandusministeeriumi kulude eelarvesse eriparagrahvina. Selle krediidi summa ei või ületada 200.000 krooni. Kasutatud summad paigutatakse järgneva lisaeelarve korras asjaomase riigi-keskasutise ossa.

§ 29. Kui eelarves ettenähtud tulused küllaldaselt määral eelarves ettenähtud kulude katteks ei laeku, siis võib Vabariigi Valitsus Vabariigi Presidendi loal teha Eesti Pangast laenu kuni 10% eelarve üldsummast panga põhikirjas ettenähtud tähtajaga ja tingimustel.

Tehtava laenu tagatiseks on Vabariigi Valitsusel õigus välja anda riigi võlakohustusi, võlakirju või kassaveksleid. Nende vormi, nimesväärtuse, tähtajad, intressimäära ja muud tingimused määrab Vabariigi Valitsus Majandusministri ettepanekul kokkuleppel Eesti Pangaga.

§ 30. Eelarve kuluparagrahvides määratud krediiti võib tarvitada ainult selles paragrahvis ettenähtud kulude katteks. Krediitide ümberpaigutamine peatüki piirides ühest kuluparagrahvist teise võib toimuda Vabariigi Valitsuse otsusega Majandusministri ettepanekul.

Krediitide ümberpaigutamine ühe ning sama paragrahvi piirides alljaotiste-vaheliselt võib toimuda Vabariigi Valitsuse poolt määratud korras.

§ 31. Riigieelarvesse kuuluvad tulud loetakse ühiseks riigi tuluks ja õigus neid seaduslikus korras käsutada on Majandusministeeriumi Rahandusosakonnal.

Asutised, kelle hooleks on seaduse või Majandusministri korraldusega usaldatud riigimaksude ja muude tulude sissenõudmine ning vastuvõtmine, on kohustatud kandma kõik need summad määratud tähtaegadel ja korras riigi tulude arvele ja ühtlasi aru andma kõigist sissetulekuist Majandusministeeriumi Rahandusosakonnale ning Riigikontrollile.

Vastuvõetud summasid võivad asutised kasutada ka eelarves ettenähtud kulude katteks, kuid ainult avansina krediitide arvel. Sel teel kasutatud tulude ulatuses kantakse krediitidest vastavad summad riigi tulude arvele.

§ 32. Majandusminister koostab iga eelarveaasta kohta riigieelarve täitmise aruande ja kassaaruande ning esitab selle Vabariigi Valitsusele.

Vabariigi Valitsus esitab aruande Vabariigi Presidendi teadmisel Riigikogule kinnitamiseks hiljemalt üheksa kuud pärast aruandeaasta lõppu.

§ 33. Paragrahvis 11 nimetatud ettevõtete, asutiste ja kapitalide aruanded kinnitab Vabariigi President Vabariigi Valitsuse esitisel. Ettepanekud tehakse hiljemalt kaheksa kuud pärast aruandeaasta lõppu.

Need aruanded esitatakse Riigikogule teadmiseks koos riigieelarve täitmise ja kassaruandega.

§ 34. Lähemad määrused riigi tulude ja kulude eelarve täitmiseks annab Majandusminister ja täitmisest aruandmiseks Majandusminister kokkuleppel Riigikontrolöriaga.

8. peatükk.

Krediitide kehtivuse aeg.

§ 35. Riigieelarves ettenähtud kulukrediite võivad riigiasutised kasutada ainult vastava eelarveaasta kestel.

§ 36. Eelarveaasta lõpuks tarvitamata jäänud krediidid, välja arvatud § 37—40 ettenähtud juhud, suletakse sama eelarveaasta 31. märtsil.

§ 37. Kui eelarveaasta lõpuks ei ole jõutud tarvilikus ulatuses:

- 1) lunastada kohustusi kuni 31. märtsini sõlmitud lepingute või antud tellimuste põhjal;
- 2) lunastada kohustusi, mille katteks järgneva aasta eelarves puuduvad sama iseloomuga ja otstarbega krediidid;
- 3) tasuda riigi võlga ja intresse;
- 4) võtta välja riigikassast operatsioonifondi summasid, — siis võib Majandusministri korraldusel, kui eelmiste aastate eelarvete täitmisest on kogunenud tarvilikul määral kassatagavarasid, vastavate krediitide ülejääke jätta tarvitamiseks lahti kuni järgmise eelarveaasta 1. augustini, kandes väljamakstud summad eelmise aasta eelarve kuludeks või arvata järgmise aasta eelarve juurde riigiasutiste kasutada samaks otstarbeks, milleks nad olid määratud eelarvega.

Lahtijäetud ja juurdearvatud krediidid tehakse teatavaks Riigikontrolöridele.

§ 38. Järgmise aasta eelarve juurde arvatud krediit jäetakse tarvitamiseks lahti üheks aastaks, kuni järgmise eelarveaasta lõpuni. Selle tähtaja möödumisel juurdearvatud krediidi tarvitamata ülejäägid suletakse lõplikult.

§ 39. Rahaasutiste poolt 1. aprilliks lunastamata jäänud maksukäsud, mis riigi võlausaldajale välja antud eelarveaasta krediitide arvel, kantakse sama eelarveaasta kuludesse ja nende väljamaksmine võib toimuda kuni järgmise eelarveaasta lõpuni.

§ 40. Eelarveaasta krediitidest väljaantud, kuid sama eelarveaasta lõpuks õiendamata jäänud avansid, samuti riigiasutiste kassades ja arveil olevad summad, mille kasutamine ei toimu väljaspool üldist riigieelarvet ega eriseaduste alusel, korraldatakse Majandusministri poolt kokkuleppel Riigikontrolöriaga antava erimääruse põhjal.

§ 41. Igasugused muud jooksva eelarve aasta lõpuks riigi võlausaldajate vastu täitmata jäänud kohustused lunastatakse järgmise eelarveaasta vastavaist krediitidest.

§ 42. Riigieelarves ettenähtud tulud, mis eelarveaasta lõpuks on jäänud laekumata, loetakse selle eelarveaasta tuludeks, millal nad laekuvad.

9. peatükk.

Eelkrediidid.

§ 43. Riigiasutised võivad igal eelarveaastal sõlmida lepinguid järgmise aasta eelarve krediitide arvel kraam-, relv- ja tehnilise varustise, telegraafi ja telefoni materjalide ja abinõude, kütteenite ja piirituse tellimiseks ning nende ülesannetega seoses olevate tööde teostamiseks, kusjuures üksikute alade tellimissummad ei tohi ületada 50% jooksvaks eelarveaastaks

ettenähtud vastavaist krediitidest. Lepingute summad ja sõlmimise ning täitmise tähtajad määrab Majandusminister asjaomase riigi-keskasutise juhataja ettepanekul.

Eelmises lõikes nimetatud lepingute täitmiseks määrab Majandusminister vajaduse korral eelkrediiti kuni 30% vastavate lepingute summadest.

Kui tahetakse sõlmida lepingut, mille summa ületab esimeses lõikes nimetatud määra, kuid ei ole suurem jooksvaks eelarveaastaks ettenähtud vastavast krediidist, siis otsustab selle lepingu sõlmimise Vabariigi Valitsus Majandusministri ettepanekul.

Eelkrediidiks tarvilikud summad võetakse ajutiselt jooksvaist kassatagavaradest ja kaetakse järgmise aasta eelarve krediitidest.

§ 44. Kui riigieelarvet ei jõuta Riigikogu poolt eelarveaasta alguks vastu võtta ega välja kuulutada, siis võidakse Majandusministri korraldusel kuni eelarve jõustumiseni teha kulutusi algava eelarveaasta kulude arvel eelkrediidina iga kuu kohta kuni ühe kaheteistkümnendiku osani eelmise eelarveaasta eelarve summadest, kaasa arvatud lisaeelarved.

Riigiasutised võivad eelmises lõikes nimetatud eelkrediiti tarvitada nende kulude katteks, mis esinevad kuluparagrahvidele vastavalt nii eelmise aasta eelarves kui ka järgmise aasta eelarve-ettepanekus.

Kulusid, mis eelmisel eelarveaastal ei olnud ette nähtud, võidakse teha Vabariigi Valitsuse loal ainult siis, kui need on tingitud seaduste täitmisest.

10. peatükk.

Lisaeelarved.

§ 45. Kui enne eelarveaasta lõppu on tarvis teha kulusid, milleks riigieelarves määratud krediitidest ei jätku või pole vastavaid krediite üldse ette nähtud, siis võib neid anda lisaeelarvetega.

§ 46. Lisaeelarve-ettepanekud koostatakse riigi-keskasutiste poolt § 9—14 ettenähtud alustel ja saadetakse Majandusministeeriumile ning Riigikontrollile Majandusministri poolt igakordselt määratavateks tähtaegadeks.

Riigi-keskasutiste lisaeelarve-ettepanekuile lisandatakse:

- 1) andmed nende lisatulude ja eelarves määratud krediitide ülejääkide kohta, mida võiks kasutada nõutud lisakrediitide katteks;
- 2) põhjendused, mispärast eelarve-ettepaneku koostamisel vastavaid krediite ei olnud küllaldaselt ette nähtud;
- 3) selgitused, mis näitavad, et nõutud krediitide saamist pole võimalik edasi lükata kuni järgmise aasta eelarve kinnitamiseni;
- 4) nende krediitide seisukord, mille täiendust nõutakse.

§ 47. Lisaeelarve-ettepanekud vaadatakse läbi Majandusministeeriumis § 15—17 ettenähtud korras. Läbivaadatud lisaeelarve-ettepanekute põhjal kujundab Majandusminister § 18 ettenähtud korras riigi lisaeelarve-ettepaneku, näidates tuluallikad ja krediitide vähendused, millest ettepanekud lisakulud kavatsetakse katta.

§ 48. Riigi lisaeelarve-ettepaneku ühes tarvilikkude lisadega esitab Vabariigi Valitsus Vabariigi Presidendi teadmisel Riigikogule.

11. peatükk.

Sõjapidamiskulude eelarved.

§ 49. Mobilisatsiooni läbiviimise ja sõjapidamise esimese kuu krediidi-ettepaneku kujundab Majandusminister vastavate ministrite eelarve-

ettepanekute alusel ja saadab selle Vabariigi Valitsusele juba rahu ajal, lisan-
dades Sõjavägede Ülemjuhataja või Sõjavägede Juhataja arvamuse. Vaba-
riigi Valitsus esitab krediidi-ettepaneku Vabariigi Presidendile, kes selle kin-
nitab ühel ajal mobilisatsiooni väljakuulutamisega.

Edaspidise sõjapidamise krediidi-ettepanekud koostatakse vastavate
ministrite poolt, arvestades Sõjavägede Ülemjuhataja nõudmisi teatud aja
vahemikkude kohta. Ettepanekud esitatakse käesoleva paragrahvi esimeses
lõikes ettenähtud korras Vabariigi Presidendile, kes neid kinnitab vajaduse
järgi.

§ 50. Mobilisatsiooni läbiviimise ja sõjapidamise krediitide arvel
tehtud kulude aruande peale selle läbivaatamist Riigikontrolöri poolt kin-
nitab Vabariigi President. Kinnitatud aruanne esitatakse Riigikogule.

§ 51. Krediidi-ettepanekute ja nende täitmise aruannete koostamise ja
läbivaatamise, krediitide ja eelkrediitide avamise, rahuaegselt eelarvelt sõja-
aegsele eelarvele ning ümberpöörduvalt ülemineku alused ja kord määratakse
juhenditega, mis antakse Majandusministri, asjaomase ministri ja Riigikontrol-
ööri vahelisel kokkuleppel ning kinnitatakse Vabariigi Presidendi poolt.

II.

Käesolev seadus jõustub Üleminekuaja seaduse (RT 1937, 71, 598)
§ 6 ettenähtud Riigivolikogu ja Riiginõukogu kokkuastumise päevast arvates.
Samast ajast kaotavad kehtivuse: 1) Riigi eelarve seadus (RT 1925, 185/186,
101; 1934, 5, 36-XVIII; 1934, 94, 756; 1935, 9, 83; 1935, 88, 732); 2) Riigi
tulude ja kulude eelarvete arvel lepingute sõlmimise ja eelkrediitide määra-
mise seadus (RT 1935, 100, 828); 3) Riiklikkude ettevõtete ja eriotstarbeliste
kapitalide eelarvete ja aruannete kinnitamise korra muutmise seadus
(RT 1936, 5, 31) ja 4) eripõhikirjades ja -seadustes ettenähtud riiklikkude
ettevõtete ja asutiste, samuti riigiasutiste valitseda olevate eriotstarbeliste
kapitalide eelarvete, tegevuskavade ja aruannete kinnitamise kord.

Tallinnas, 10. märtsil 1938.

K. P ä t s
Riigihoidja.

K. S e l t e r
Majandusminister.

201. Arvepidamise ja aruandmise üldise korra määrus.

Antud Majandusministri poolt kokkuleppel Riigikontrolöri-ga 3. märtsil 1938.

Alus: Arveseaduse (RT 1936, 96, 763) § 6.

I.

1. osa.

Arvepidamine.

1. peatükk.

Arveasutised.

§ 1. Riigi rahaliste ja materiaalsete varade üldine arvepidamine toimub
Majandusministeeriumi Rahandusosakonnas — Riigi-keskarvepidamise büroos.
Viimane teostab ka riigikassa operatsioonide üksikasjalist arvepidamist.

Üksikute riigiasutiste arvepidamine toimub 1) arvekeskkohtades ja 2) arveabikohtades.

§ 2. Arvekeskkoha all mõistetakse käesolevas määruses riigiasutist, kelle juurde on koondunud nii asutise enda kui ka alluvate või teiste riigiasutiste (arveabikohtade) täielik arvepidamine ja aruandmine.

§ 3. Arveabikoha all mõistetakse käesolevas määruses arvekeskkohale arvepidamise suhtes alluvat asutist, kus toimub ainult selle asutise enda arvepidamine ja aruandmine selles ulatuses, nagu see on määratud kindlaks vastava riigi-keskasutise (Vabariigi Valitsuse kantselei, Riigikontrolli, ministeeriumide j.t.) juhataja poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolõriga.

§ 4. Arvekeskkohad määratakse kindlaks riigi-keskasutiste juhatajate poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolõriga, kui arvekeskkohtade määramiseks ei ole nähtud ette erikorda vastavates seadlustes või määrustes.

Samuti määratakse kindlaks, missugusele arvekeskkohale arvepidamise suhtes allub üks või teine ametiasutis — arveabikoht.

2. peatükk.

Arveraamatud.

§ 5. Arveid peetakse selleks seatud raamatuis.

Tarviduse korral võib arveraamatuid (abiraamatuid) teatavatel aladel täiendada või asendada kartoteegiga.

Arveraamatute asendamine kartoteegiga ja selle pidamise kord määratakse kindlaks riigi-keskasutiste poolt kokkuleppel Majandusministeeriumi Rahandusosakonnaga ja Riigikontrolliga.

§ 6. Arveraamatud peavad olema köidetud ja nende leheküljed nummerdatud. Viimasele leheküljele kirjutatakse lehtede arv (sõnadega) ja registreerimise aeg ning number. See märgi kinnitatakse selle asutise poolt, kus asub arvekeskkoht. Arveabikohtadele määratud arveraamatute registreerimise märkmeid võivad kinnitada ka nende asutiste järgnevad kõrgemad asutised.

Arvekaardid varustatakse arvekeskkoha pitseriga.

§ 7. Asutistes, kes § 6 korras kinnitavad arveraamatuid, peetakse tähen-
datud raamatute registreerimiseks eriraamat, kuhu märgitakse järgmised and-
med: 1) järjek. nr., 2) registreerimise aeg, 3) registreeritava raamatu nime-
tus, 4) raamatu lehtede arv, 5) asutise nimetus, kellele raamat määratud,
6) arvestajale-asutisele saatmise või andmise aeg ja 7) märkmed.

Enda asutises tarvitamiseks määratud arveraamatute kohta peetakse arvekesk- ja -abikohtades register, milles märgitakse eelmise lõigu punkt 1, 2, 3 ja 4 loetletud andmed ning peale selle raamatute tarvitamisele võtmise ja tarvitamiselt kõrvaldamise aeg.

Samades raamatutes registreeritakse ka arvekaartide väljaandmine, saa-
mine ja tarvitusele võtmine.

Andmed raamatute ja arvekaartide väljaandmise kohta teatatakse kord
kuus Riigikontrollile.

§ 8. Iga raamatu esiküljele märgitakse ta nimetus, arvekoha nimetus,
pidamise algus- ning lõppaasta ja -kuupäev. Raamatu igale lehele märgitakse
operatsiooniaasta-arv, kui raamat sisaldab mitme aasta operatsioone.

§ 9. Arveraamatute jaoks tarvitatakse harilikku arvepaberit (konto-
korrent-joonestusega), kui raamatu sisu ei nõua erilist joonestust.

§ 10. Arveraamatul peab olema sisujuhataja, kui raamat jaguneb eri-
osadeks (arveteks jne.).

§ 11. Iga asutis peab kandma hoolt selle eest, et oleks käepärast tarvilik arv arveraamatuid, et ei tuleks takistusi arvestamisel.

§ 12. Ühte raamatusse võib arvestada ühe tegevusaasta operatsioone, kui erimäärustega, käesoleva määrusega või erikokkuleppe alusel Riigikontrolliga ühele või teisele raamatule ei ole nähtud ette pikemat pidamistähtaega.

§ 13. Arveraamatud peavad olema täiesti kooskõlas dokumentidega, millele alusel on tehtud kanded raamatutesse.

Raamatutesse olgu märgitud kõik olulised andmed, nii et raamatute järgi oleks võimalik koostada aruandeid ja muid kokkuvõtteid ning ülevaateid, ilma et selleks oleks tarvis pöörduda dokumentidele, arvatud välja juhud, kui on tarvis midagi tähendada eriti üksikasjaliselt.

§ 14. Arveraamatu tekstis võib tarvitada sõnade lühendusi ainult siis, kui need on üldiselt tarvitatavad ja mõistetavad (näit.: d-to, b-tto, jne.).

§ 15. On keelatud rikkuda arveraamatuid ja neist välja rebida või vahetada lehti.

Hävitada võib arveraamatuid ainult seatud korras ja tähtaegadel.

3. peatükk.

Tõendavad dokumendid.

§ 16. Kviitungid kirjutatakse ja antakse välja raha või muu vara tegeliku vastuvõtmise puhul.

Materiaalsete varade saamist võib tarviduse korral kviteerida ka muudel dokumentidel (nagu saatelehtedel, aktidel j.t.).

§ 17. Kviitungite jaoks valmistatakse erilised blanketid. Nendega varustatakse kõik asutised ja ametisikud, kes toimetavad raha või muu vara vastuvõtmist.

§ 18. Kviitungiraamatute registreerimine toimub § 7 ettenähtud korras.

§ 19. Kviitungite blanketid antakse (brošeeritult) allkirja vastu isikuile, kes tegelikult teostavad raha või muu vara vastuvõtmist.

§ 20. Kviitungite blanketid koosnevad 1) kviitungist ja 2) kontsust.

§ 21. Kviitungis tähendatakse: 1) raha või muu vara vastuvõtja-asutise nimetus, 2) vastuvõtmise aeg (aasta, kuu, päev), 3) kviitungi järjekorra nr., 4) kellelt ja kelle arvel summa või muu vara saadud, 5) mis eest või mille tasuks summa või muu vara saadud, 6) rahasumma või muu vara nimetus, sort, arv, mõõt jne., mis lähemalt määravad vastuvõetud objekti, 7) kogusumma numbritena ja sõnadega, 8) vastuvõtja-ametniku ja raamatu-pidaja allkiri, 9) vastuvõtja-asutise pitser.

Kviitungile võib kirjutada alla ka ainult vastuvõtja-ametnik, kui vastuvõtja-asutises ei ole teist ametnikku peale vastuvõtja-ametniku.

Kviitungi kontsule märgitakse käesoleva paragrahvi esimese lõigu pp. 1—7 andmed ja raha või muu vara andja aadress.

§ 22. Kviitungi ja selle kontsu võib täita ühekorraga, näit. keemilise pliiatsiga kopeerpaberi abil.

Kviitungile ja selle kontsule võib täitmise hõlbustamiseks lasta trükkida üldisemate, sagedamalt korduvate sissetulekute nimetused.

§ 23. Kviitung antakse rahamaksjale või muu vara esitajale, kviitungi konts ühes kirjaliku avaldusega või teadaandega jääb asutisse ja on sissetuleku tõenduseks.

Avalduse või teadaande puudumise korral võetakse maksjalt allkiri kviitungi kontsule.

§ 24. Kui kviitungi väljaandmine ei ole tarvilik, siis paigutatakse see sissetulekute dokumentide kausta või jäetakse kontsu külge, kuid kõik sissetulekud peavad olema registreeritud kviitungi kontsudes või selleks seatud registrites või raamatutes samal päeval, mil varad saadud.

§ 25. Ametiasutised ja -isikud, kellel eriseadustes või -määrustes on nähtud ette eriline kviteerimise kord, toimivad selle erilise korra järgi.

§ 26. Rahasummade või muu vara väljaamineku (väljaandmise) tõendavad dokumendid (vastuvõtu-allkirjad, arved, kviitungid, teadaanded, ülekande-korraldused jne.) peavad sisaldama: 1) väljaandja-asutise nimetus, 2) kunas välja antud (aasta, kuu, päev), 3) saaja (isiku, asutise või ettevõtte) nimetus, 4) mis eest või milleks ja millisel alusel ning kui suured rahasummad või millised muud varad, millises mõõdus ja a. vus ning rahalises väärtuses, 5) kogusumma numbritega ja sõnadega, 6) vastuvõtja allkiri ja 7) väljaandja-asutise vastutava ametniku allkiri, kelle käsul või korraldusel väljaandmine teostus.

§ 27. Dokumendid hoitakse puhtalt ja korralikult ning jaotatakse ja koondatakse kaustadesse arvestamise järjekorra nr.nr. järgi.

4. peatükk.

Arvestamine.

1. jagu.

Arvepidamise süsteem.

§ 28. Riigi-keskarvepidamise büroos ja arvekeskkohtades teostatakse arvepidamist kahekordse süsteemi järgi.

Arvekeskkohtade endi arvepidamine võib toimuda ka lahus üldisest arvepidamisest — analoogiliselt arveabikohtade arvepidamisele. Sel juhul kahekordse süsteemi järgi arvestatakse arvekeskkohtade endi kui ka neile alluvate asutiste toimingud üldiste kokkuvõtetenä.

§ 29. Kui mõnede abiraamatute jaoks on operatsioone vähe, võib mitu abiraamatut koondada ühte raamatusse — köitesse, avades selles igale raamatule oma eriosa.

§ 30. Riigiasutiste juures teotsevate põllumajanduslikkude, tööstuslikkude ja äriliste ettevõtete arvepidamine toimub lahus riigiasutiste arvetest.

Lähem arvepidamise kord nende ettevõtete kohta pannakse maksma vastava riigi-keskasutise juhataja poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolöriga.

2. jagu.

Kronoloogilised põhiraamatud.

§ 31. Kronoloogilistesse põhiraamatutesse kandmiseks kõik tehingud grupeeritakse pearaamatu ja nende täienduseks peetavate abiraamatute arvete kohaselt.

§ 32. Dokumentidele, millede põhjal läbikäigud on kantud raamatutesse, märgitakse vastava raamatu nimetus ja vastavate lausendite järj. nr.nr.

§ 33. Asutistes, kus kassatoimingute arv on suur, peetakse veel kassa-päevaraamat — väljaspool süsteemi. Seda raamatut peab laekur, kusjuures ta on kohustatud kohe sinna märkima kõik tema poolt vastuvõetud ja makstud summad selles järjekorras, nagu nad esinevad.

§ 34. Kassa-päevaraamat lõpetatakse iga talituspäeva lõpul, mille järele laekur samal päeval või hiljemalt järgmise äripäeva hommikul peab

esitama (pea-) raamatupidajale kassaläbikäigud, vastavad tõendusdokumendid ja aruande, millest nähtub päeva algkassaseis, sisse- ja väljamaksude kogusumma ning päeva lõppkassaseis.

Dokumentide saamise kohta annab saaja allkirja kassa-päevaraamatus.

§ 35. Saadud aruande ja dokumentide (§ 34) põhjal tehakse tarvilikud kanded vastavasse süsteemiraamatusse.

§ 36. Kronoloogiliste põhiraamatute läbikäigud kantakse pearaamatu vastavatele arvetele päeva- või kuu-kokkuvõtetena, abiraamatute vastavatele eriarvetele aga üksikasjaliselt.

§ 37. Raha ja muud varad kantakse väljaminekusse ainult nende isikute ettekirjutuste põhjal, kes seaduste või määruste alusel on õigustatud määrama või tegema kulu.

3. jagu.

Pearaamat.

§ 38. Pearaamatus avatakse iga eriliiki toimingute grupile eriarve.

Arvekeskkohtades peetavates pearaamatutes avatakse järgmised arved: 1) kassa arve, 2) väärtpaberite arve, 3) materiaalsete varade arve, 4) materiaalsete varade kapitali arve, 5) 19.../... a. kulude-eelarve täitmise arve (jooksva aasta eelarve alal), 6) 19.../... a. kulude eelarve täitmise arve (möödunud tegevusaastast lahtijäänud krediitide alal), 7) 19.../... a. krediitide arve (jooksva aasta krediitide jaoks), 8) 19.../... a. krediitide arve (möödunud aastast lahtijäänud krediitide jaoks), 9) 19.../... a. eelarve-kulude arve (jooksva aasta eelarve-kulude jaoks), 10) 19.../... a. eelarve-kulude arve (möödunud aastast lahtijäänud krediitide jaoks), 11) avansside arve, 12) tulude eelarve täitmise arve, 13) laekunud riigitulude arve Eesti Pangas, 14) riigitulude võlg-nikkude arve, 15) tuluvõlgade arve, 16) deposiitsummade arve, 17) deposiit-tide-väärtpaberite ja -välisvaluuta arve, 18) deposiitide kreditoride arve, 19) erikapitalide ja -fondide arve ja 20) nõudmiste arve erikapitalide alal.

Kui teatud toiminguid ei saa arvestada eelpool loendatud arvete kaudu, siis avatakse neile täiendavalt vastavad arved.

Riigi-keskarvepidamise büroos peetavate arvete ja abiraamatute kohta antakse juhtnöörid Majandusministri poolt kokkuleppel Riigikontrolõriga.

§ 39. Raamatute avamine ja lõpetamine toimub kas bilansi arve kaudu või saldodega.

§ 40. Sissekanded pearaamatusse tehakse tekstita, ainult nende arvete nimetusega, millistega korrespondeeritakse, ja tarvilikkude viidetega krono-logiliste põhiraamatute lausenditele, kust summad üle kantud.

Sissekanded pearaamatusse tehakse tekstiga, kui arve kohta ei peeta abiraamatut.

4. jagu.

Kassa läbikäikude arvestamine.

§ 41. Asutise kassasse sissetulnud summad kantakse kassa arve deebetisse, väljaläinud summad aga sama arve kreditisse.

Välisvaluuta läbikäike kassa arve kaudu ei arvestata, vaid selleks avatakse ariarve — Välisvaluuta arve.

5. jagu.

Väärtpaberite arvestamine.

§ 42. Väärtpaberite arves arvestatakse väärtpaberid (aktsiad, osatähed jne.), mis on riigi omandus.

Asutisele deponeeritud väärtpabereid väärtpaberite arves ei arvestata (vt. § 86).

§ 43. Sissetulnud väärtpaberid arvestatakse väärtpaberite arve deebetis, väljaläinud väärtpaberid aga kreditis.

§ 44. Väärtpaberite arves (pearaamatus) tähendatakse ainult väärtpaberite väärtus. Väärtpaberite arvu, nominaalhinda ja kurssi siin ei märgita.

§ 45. Väärtpaberite arve täienduseks peetakse abiraamat — väärtpaberite raamat — kus igale väärtpaberite liigile avatakse eriarve (vorm nr. 1). Väärtpaberite liigitamisel tuleb võtta muuseas arvesse, millise erikapitali või -fondi arvel teatud väärtpaber on soetatud.

§ 46. Kui asutise käsutuses on ainult üht liiki väärtpabereid, siis ei ole vajadust abiraamatu pidamiseks, vaid väärtpaberite arves pearaamatus märgitakse ka väärtpaberi nimetus, arv, nimesväärtus, kurss, kupongide väärtus ja muud vajalikud andmed.

6. jagu.

Materiaalsete varade arvestamine.

§ 47. Arvestamise otstarbel jaotatakse materiaalsed varad nelja klassi: I klassi kuuluvad kinnisvarad ning eriotstarbega kinnis- ja vallasvara kogumid; II klassi — vallasvara, mis ei ole üles võetud I klassi varade hulka; III klassi — asjad, mis inventeeritakse ja arvestatakse hinda märkimata, ja IV klassi — materialid ning igasugused tarbeasjade tagavarad.

§ 48. Esimese klassi varad jagunevad liikidesse järgmiselt:

1. liik — maa-alad metsaga;
2. „ — maa-alad metsata (arvatud välja ehituskrundid ja maatükid, mis kuuluvad mõnda teise liiki);
3. „ — elumajad ühes nende juurde kuuluvate kõrvalhoonete ja nende all olevate kruntidega, kui need ei kuulu mõnda teise liiki;
4. „ — põllumajapidamised ühes maade, hoonete ja elusa ning eluta inventariga;
5. „ — tehased ja töökojad ühes kruntide, hoonete, masinate ja sisse-seadetega;
6. „ — sadamad ühes nende maa-alade ja hoonetega, samuti muulid;
7. „ — laevad ja ujuvad abinõud (ka ujuvad tõstekraanad) ühes sisse-seadetega;
8. „ — tuletornid ühes nende juurde kuuluvate maa-alade, hoonete ning sisse-seadetega; meremärgid ja lootsivarustus;
9. „ — raudteeliinid ühes veereva koosseisu ja nende juurde kuuluvate osadega; raudteehooned, krundid, sillad, igasugune raudteeinventar jne.;
10. „ — juurdeveo-raudteed, mis avalikuks tarvitamiseks ei ole avatud, samuti nende juurde kuuluv inventar ja ehitused;
11. „ — telegraafi-telefoni sisse-seaded ja liinid ühes nende juurde kuuluva inventariga; postiasutiste hooned, maa-alad ja inventar;
12. „ — raadio (telegraafi-telefoni) seadmed ühes nende juurde kuuluva inventariga, ehitiste ning maa-aladega;
13. „ — kaitselaevastik ja merekindlustused ühes sisse-seade, relvastuse ja kus olemas — hooned ja maa-alad;

14. liik — õhulaevastik ühes sisseseade, relvastuse, tema korraldusse määratud hoonete ja maa-aladega;

15. „ — sisseseade, relvastus, hooned ja maa-alad maaväes.

§ 49. Teise klassi kuuluvad järgmised varad, kuivõrd need ei ole määratud I klassi varade hulka:

1. liik — kantsleide ning elukorterite sisseseaded ja tarbeasjad, nagu:apid, laudad, toolid, elektriarmatuurid ja muud valgustamis-

abinõud, kirjutus- ja arvemasinad, vaibad, kardinad, serviid, maalid, laua- ja köögipesu, maja- ja köögiriistad jne.;

2. „ — veo- ning liikumisvahendid ja nende osad, nagu: autod, mototsükliid, jalgrattad, vankrid ja nende osad ning tööriistad, saanid, hobuseriistad jne.;

3. „ — elav inventar — hobused ja muud loomad;

4. „ — tehniline inventar, nagu: kraanad, tuletõrje-abinõud, maa-mõõdu-riistad, maapuuriimise riistad ja tarbeasjad; laboratooriumide aparaadid, tarbeasjad jne.; kaalude, mõõtude ja proovikoja aparaadid, mikroskoobid jne.;

5. „ — sõja- ja laskeriistad;

6. „ — õppeabinõud, muusikariistad ja spordivahendid;

7. „ — raamatukogud ja käsiraamatud;

8. „ — muuseumid ja muud väärtuslikud kogud: metallrahade, aurahade ja muud väärtmetallidest mälestusmärkide kogud, kunstiteosed jne.;

9. „ — muu inventar, mis ei kuulu eelmistesse liikidesse.

§ 50. Kolmanda klassi varade hulka kuuluvad igasugused pitsatid, templid, mudelid, maakaardid ja -plaanid, samuti teaduslikud ja mälestuse kogud, kuivõrd need ei kuulu II klassi 8. liigi varade hulka.

§ 51. Neljanda klassi varade hulka kuuluvad igasugused materjalid ja tarbeasjade tagavarad.

§ 52. Materiaalsete varade arvestamiseks peetakse pearaamatus üldine arve — materiaalsete varade arve, milline debiteeritakse saadud varadega ja krediteeritakse väljaläinud varadega vähemalt kord aastas.

§ 53. Materiaalsete varade arve täienduseks peetakse kaks abiraamatut: 1) kinnis- ja vallasvara raamat (vorm nr. 2 või 3) — I, II ja III klassi materiaalsete varade arvestamiseks ja 2) materjalide ja tarbeasjade tagavarade raamat (vorm nr. 4) — IV klassi materiaalsete varade arvestamiseks.

Materjalide ja tarbeasjade tagavarade arvestamiseks ettenähtud raamatu vormi võib kasutada ka massiliselt esinevate vallasvara-artiklite (nagu talidrikud, klaasid, lusikad, labidad j.t.) arvestamiseks.

§ 54. Kinnis- ja vallasvara raamatus avatakse eriarved varade iga liigi või liigi alajaotuse jaoks.

§ 55. Kinnis- ja vallasvara raamat uuendatakse vähemalt kord iga 10 aasta tagant, kandes vanast raamatust alalolevad varad uute järjekorranumbrite all uude raamatusse.

Erandjuhtudel võib, kokkuleppel Majandusministeeriumi Rahandusosakonna ja Riigikontrolliga, eelmises lõigus määratud tähtaega pikendada.

§ 56. Kinnis- ja vallasvara raamatu asemel võib I, II ja III klassi materiaalsete varade arvestamiseks kasutada ka varade üldisel inventeerimisel koostatud nimestikke (vt. § 65). Selleks korraldatakse nimestikud varade klasside ja liikide järjekorras ühte või mitmesse kaustikusse, kas kokku õmmel-

dult või köidetult, lisades iga varade klassi ja liigi jaoks täitmata lehti määral, et neid jätkuks varade sissetuleku ja väljamineku arvestamiseks järgmise üldise inventeerimiseni. Nii saadud kaustikute lehed nummerdatakse, kaanel tähendatakse varade vastavate klasside ja liikide nimetused ning kaustikud registreeritakse ja kinnitatakse §§ 6 ja 7 ettenähtud korras.

§ 57. Kinnis- ja vallasvara raamatust, samuti inventuurnimestikest (§ 56) ei kuulu mahakirjutamisele järgmised väljaläinud varad:

- 1) tarvitamiseks kõlblikud varad, mis on antud välja ametisikutele nende ametikohuste täitmise otstarbeks (nagu laskeriistad, laternad jne.). Nendele varadele peetakse eraldi nimestikud või kaardid, kus ühtlasi võetakse vastuvõtmise allkirjad;
- 2) eraasutistele ja -isikutele ajutiselt kasutada antud (renditud) varad; nende kohta tehakse vastav märke raamatu või nimestike märkmete lahtrites, tähendades selles rendilepingu nr. ja aeg; riigiasutistes, kus varade rentimise juhtusid on palju, peetakse peale selle veel erinimestik eraasutistele ja -isikutele kasutada antud riigivarade registreerimiseks.

§ 58. Varade kõlbmatuks tunnustamise korral vastava ülemuse korraldusel kirjutatakse need varad raamatutes või nimestikes vastavate liikide alt maha ja nende varade müügin, hävitamiseni või üleandmiseni mõnele teisele asutisele arvestatakse tähendatud varad „kõlbmatuks muutunud varade“ liigi all III või IV klassi varade hulka.

§ 59. Erasikute või -asutiste varade kohta, mis on võetud riigiasutiste hoolde ja valitsemisele, peetakse „Eraisikutele ja -asutistele kuuluvate varade nimestik“.

§ 60. Materjalide ja tarbeasjade tagavarade raamatus avatakse arved materjalide ning tarbeasjade iga sordi kohta eraldi ja juhtudel, kui üht sorti materjalid ning tarbeasjad on paigutatud mitmesse asukohta (aita, lattu jne.), peetakse arved ka iga asukoha järgi.

Raamatud uuendatakse iga aasta järele.

§ 61. Varad arvestatakse raamatutes nende lõpliku vastuvõtmise päeval kas soetamishindadega (koos kaudsete kuludega) või nomenklatuuri-hindadega, kui see on määratud kindlaks vastavas asutises. Suuremad muudatused varade väärtuses arvestatakse kohe pärast nende tekkimist.

I ja II klassi vallasvarad varustatakse võimaluse korral erinumbriga ja asutise eritunnusega.

§ 62. Dokumentidele, mis on aluseks varade arvestamisel, märgitakse muuseas vastava raamatu, nimestiku või kaustiku nimetus ja lehekülg, samuti vara klass, liik ja järj. nr., mille alla vastav vara on kantud.

I, II ja III klassi varade kohta peab dokumentide kaustikus sisalduma dokumentide register (vorm nr. 5).

§ 63. Dokumentide kohta, mis rahalise aruandmise korras või muudel juhtudel on saadetud edasi vastavatesse asutistesse või hoitakse alal teiste inventuuridokumentide kaustikutes, tehakse dokumentide registris vastav märke, et tarviduse korral võiks kergesti leida üles vastavad dokumendid.

§ 64. Materiaalsete varade arve korrespondeerimiseks pearaamatus kuulub materiaalsete varade kapitali arve, mille kreditisse kantakse saadud materiaalsete varade väärtus, deebetisse aga — väljaläinud varade väärtus.

Materiaalsete varade kapitali arve täienduseks abiraamatut ei peeta.

§ 65. Materiaalsete varade I, II ja III klassi seisü kontrollimiseks tuleb vähemalt iga 10 aasta tagant teostada nende varade üldist inventeerimist ja hindamist ning koostada täielikud varade nimestikud (inventuurnimestik — vorm nr. 6).

IV klassi varade seisud võrreldakse raamatutega iga aruande-aasta lõpul.

§ 66. Varad inventeeritakse nende hankimise või valmistamise hindadega, kui aga need hinnad lähevad ilmselt lahku üldise inventeerimisaja hindadest, siis inventeeritakse need varad uute turuhindade alusel arvatletud hindadega, arvatud välja IV klassi varad, mille hindamiseks tarvitatakse turuhinda ainult siis, kui see on madalam soetamise või valmistamise hinnast.

§ 67. Üldisel inventeerimisel leitud varade seisü võrreldakse materiaalsete varade arvega ja selle täienduseks peetavate abiraamatute seisudega. Lahkuminekid selgitatakse — ja vastavad arveraamatud kooskõlastatakse inventeerimisandmetega, tehes raamatutes tarvilikud sissekanded.

§ 68. Inventuurnimestikud koostatakse kahes eksemplaris, eraldi varade iga klassi ning liigi kohta. Nimestikud kirjutatakse alla asutise juhataja, (pea-) raamatupidaja ja nimestikkude koostaja poolt. Kui inventeerimist toimetab komisjon, kirjutatakse nimestikud alla komisjoni liikmete poolt.

Üks eksemplar nimestikest saadetakse vastava aasta materiaalsete varade aasta-aruande (§ 98) juures Riigikontrolile, teine eksemplar jääb asutisse.

§ 69. Arvestamata võib jätta esemed, millede väärtus ei ole üle kahe krooni, arvatud välja kogusse või kompleksi kuuluvad esemed (näit. raamatud, lauanõud jne.), mis arvestatakse hinnale vaatamata.

7. jagu.

Krediitide ja eelarve-kulude arvestamine.

§ 70. Jooksvaks tegevusaastaks eelarve järgi määratud kulukrediitide ja kulude arvestamiseks kuuluvad pearaamatus kolm arvet: 1) 19.../... a. krediitide arve, 2) 19.../... a. kulude-eelarve täitmise arve ja 3) 19.../... a. eelarve-kulude arve. Kõigil kolmel arvel märgitakse aastaarvuna jooksva tegevusaasta arv.

§ 71. 19.../... a. krediitide arve deebetisse kantakse: 1) eelarve järgi määratud krediidid, 2) eelmise aasta krediitidest jooksva aasta eelarve juurde arvatud krediidid ja 3) uuendatud krediidid. Arve kreditisse kantakse: 1) kulutatud krediidid, 2) aasta kestel vähendatud krediidid ja 3) aasta lõpul (31. III) suletud krediidid.

Sellel arvel võib aasta lõpul tekkida deebet-saldo sel juhul, kui osa krediite Riigi eelarve seaduse alusel on jäetud tarvitamiseks lahti kuni järgmise eelarve-aasta 1. augustini. See saldo kantakse järgneva aasta raamatutesse samanimelisele arvele.

§ 72. 19.../... a. kulude-eelarve täitmise arve deebetisse kantakse: 1) aasta kestel vähendatud krediidid, 2) suletud krediidid ja 3) aasta kestel kulutatud krediitide kogusumma (kantakse arvele eelarve-aasta viimasel päeval). Arve kreditisse kantakse: 1) eelarve järgi määratud krediidid ja 2) eelmise aasta krediitidest jooksva aasta eelarve juurde arvatud krediidid.

Sellel arvel võib tekkida aasta lõpuks kredit-saldo sel juhul, kui osa krediite on jäetud tarvitamiseks lahti kuni järgmise eelarve-aasta 1. augustini. See saldo kantakse üle järgneva aasta raamatutesse samanimelisele arvele.

§ 73. 19.../... a. eelarve-kulude arve deebetisse kantakse aasta kestel kulutatud krediidid. Arve kreditisse kantakse krediidi uuenduseks makstud

summad. Aasta lõpul kantakse arve saldo sama aasta kulude-eelarve täitmise arvele.

Uue aasta pearaamatus avatakse eelmise aasta eelarve-kulude arve sel juhul, kui eelmise aasta krediite on jäetud tarvitamiseks lahti kuni uue aasta 1. augustini.

§ 74. Paragrahvides 70—73 tähendatud arvete täienduseks kuulub Riigi kulude kassa, arvepidamise ja aruandmise korra määruses (RT 1931, 26, 158) ettenähtud krediitide raamat.

§ 75. Eelmisest aastast lahti jäetud krediitide arvestamine toimub analoogiliselt jooksva aasta krediitide arvestamisele §§ 70—74 korras.

§ 76. Kulude-krediitide arvel väljaantud avansid kantakse avansside arve deebetisse, krediteerides vastavalt 19.../... a. krediitide arvet.

Avansside õiendamise puhul krediteeritakse vastavalt avansside arvet ja debiteeritakse 19.../... a. eelarve kulude arvet.

8. jagu.

Riigitulude arvestamine.

§ 77. Riigitulude arvestamiseks avatakse kaks arvet: 1) laekunud riigitulude arve Eesti Pangas ja 2) tulude eelarve täitmise arve.

Laekunud riigitulude arve Eesti Pangas debiteeritakse Eesti Pangalt saadud teadete alusel panka laekunud riigituludega. Arve krediteeritakse Eesti Pangast tulumaksjaile tagasimakstud summadega. Arve täienduseks peetakse abiraamat.

Tulude eelarve täitmise arve krediteeritakse nii asutise kassadesse kui ka Eesti Panka laekunud riigituludega. Arve debiteeritakse tagasimaksudega tulumaksjaile. Arve täienduseks abiraamatut ei peeta.

Tegevusaasta lõpul kantakse esimese arve (laekunud riigitulude arve Eesti Pangas) saldo teise arve (tulude eelarve täitmise arve) deebetisse. Kui pärast seda tulude eelarve täitmise arvel osutub saldo, siis viimane näitab asutise kassadesse jäänud riigitulusummasid.

§ 78. Tegevusaasta lõpuks asutise alal laekumata jäänud riigitulud arvestatakse 31. märtsil riigitulude võlgnikkude arves (deebetis) ja tuluvõlgade arves (kreeditis).

Tuluvõlgade tasumise kohta võib teha kandeid tähendatud arvetele kas läbi aasta või ainult kord aastas — 31. märtsil.

9. jagu.

Deposiitide arvestamine.

§ 79. Asutise arvel Eesti Panka sissemakstud deposiitsummad kantakse deposiitsummade arve deebetisse, krediteerides vastavalt deposiitide kreditoride arvet.

Deposiitsummade väljamaksmise puhul esimene arve krediteeritakse ja teine arve debiteeritakse.

§ 80. Deposiitsummade arve täienduseks peetakse abiraamat — deposiitide raamat. Viimases avatakse kahesugused arved eraldi Eesti Panga iga osakonna (jaoskonna) järgi: 1) arved Riigiasutiste deposiitide kassa, arvepidamise ja aruandmise korra määruse (RT 1933, 56, 8 ja RT 1936, 99, 796) § 1, pp. 1—4, 6 ja 7 ettenähtud deposiitsummade jaoks (vorm nr. 7) ja 2) arved sama määruse § 1, p. 5 tähendatud deposiitsummade arvestamiseks (vorm nr. 8).

§ 81. Deposiitsummade sissetulek arvestatakse Eesti Pangalt saadud avalduste teisendite või kviitungite alusel selle kuuga, mis Eesti Panga poolt summade arvestamise kohta on märgitud avaldustele või kviitungitele.

§ 82. Deposiitsummade väljaminek arvestatakse deposiidi-maksukäsu väljakirjutamise kuupäevaga.

Paragrahv 80 tähendatud esimese liigi deposiidiarvetes, sissetuleku lahtrites nr.nr. 5 ja 6, tehakse märkused, et vastav deposiitsumma on korraldatud väljamaksmiseks.

§ 83. Riigiasutiste endi poolt vastuvõetud deposiitsummad arvestatakse vastavalt kassa arve ja deposiitide kreditoride arve kaudu.

§ 84. Deposiitsummade arvetelt vorm nr. 7 järgi ei ole vajalik iga aasta saldosiid üksikute alalejäänud summade järgi kanda üle uutele arvetele või raamatutesse. Seda toimetatakse vajaduse järgi, kuid vähemalt kord iga kümne aasta tagant.

§ 85. Deposiidi-maksukäskude kohta, mis tähtaja möödumise tõttu on kaotanud maksvuse (Deposiitide määruse § 32 põhjal) või mis deposiidikäsutaja poolt on nõutud tagasi Eesti Pangalt enne maksukäskude lunastamist — tehakse deposiidiarvetes, kus vastavad maksukäsud on kantud väljaminekusse, märkmete lahtris märkmed maksukäskude maksvusetuks tunnustamise kohta, ühtlasi debiteerides vastavat deposiidiarvet tähendatud maksukäskude summaga ja krediteerides deposiitide kreditoride arvet.

§ 86. Asutise arvele deponeeritud väärtpaberid ja välisvaluuta arvestatakse deposiitide-väärtpaberite ja -välisvaluuta arves ning deposiitide kreditoride arves, analoogiliselt deposiitsummade arvestamisele.

§ 87. Deposiitide-väärtpaberite ja -välisvaluuta arve täienduseks peetakse samanimeline abiraamat (vorm nr. 9), milles avatakse arved Eesti Panga iga osakonna (jaoskonna) alal, kus deposiidid hoiduvad.

§ 88. Väärtpaberid eesti rahas arvestatakse nimesväärtuses.

§ 89. Ümberarvutamise kursiks välisvaluutale ja väärtpaberitele välisvaluutas nii sissetulekus kui väljaminekus võetakse börsi ostukurss, mis vastaval valuutal oli deposiidi sissetuleku päeval.

§ 90. Individuaalse iseloomuga väärtdokumendid (võlakirjad, garantiikirjad jne.), mis deposiitidena kuuluvad asutise korraldusse, võivad jääda arvestamata süsteemi-raamatuis. Viimasel juhul nende dokumentide jaoks peetakse vaid register (vorm nr. 10), kuhu märgitakse dokumentide sissetulek ja väljaminek.

10. jagu.

Erikapitalide ja -fondide arvestamine.

§ 91. Asutise kasutuses või järelevalvele kuuluvad erikapitalid ja -fondid arvestatakse Erikapitalide ja -fondide arve kreditis. Arve debiteeritakse erikapitalide ja -fondide vähenemiste või riigikassale tagasimaksmiste puhul.

Kui asutisel erikapitalide ja -fondide arvel ei ole sularaha (kassas või panga arvetel) või väärtpabereid, siis avatakse pearaamatus eelpooltähendatud arve korrespondeerimiseks aktiivne arve — nõudmiste arve erikapitalide ja -fondide alal.

§ 92. Erikapitalide ja -fondide arve täienduseks peetakse abiraamat, kus igale erikapitalile või -fondile avatakse eriarve.

§ 93. Suurema läbikäigu juures üksikute erikapitalide ja -fondide (nagu ettevõtete operatsioonifondide, laenufondide jne.) arvestamine toimub

lahus asutise üldisest arvepidamisest. Viimases arvestatakse ainult vastava erikapitali või -fondi üldine seis § 91 tähendatud arvete kaudu.

11. jagu.

Kuu-bilansid. Arvete lõpetamine.

§ 94. Iga kuu lõppedes, hiljemalt järgmise kuu jooksul võetakse lõppenud kuu läbikäigud arveraamatutes kokku, arvatud välja materiaalsete varade raamat, võrreldakse üksikute raamatute sissekannete kokkuvõtteid vastastikku omavahel ja pearaamatu arvete kokkuvõtetega, parandatakse juhtunud vead ja koostatakse möödunud kuu bilanss (vt. § 97).

§ 95. Enne viimase kuu bilansi koostamist võrreldakse eelarvekrediitide, kulude, deposiitide ja teisi vastavaid arveid Eesti Panga sellekohaste aastakokkuvõtetega. Lahkuminekute korral selgitatakse vahed ja tehakse tarvilikud sissekanded raamatutesse.

§ 96. Pärast arvete kooskõlastamist aasta lõppedes kirjutatakse vastavad lõpplaused, kantakse neist vastavad summad pearaamatusse ning abiraamatutesse ja kõik arved ning raamatud lõpetatakse kogusummade väljapanemisega ja tarvilikkude joonte allatõmbamisega.

2. osa.

Aruandmine.

1. peatükk.

Kuuaruanded.

§ 97. Peale erimäärustes (nagu riigitulude ja -kulude kassa, arvepidamise ja aruandmise korra määrused j.t.) ettenähtud kuuaruannete koostavad arvekeskkohad iga möödunud kuu kohta bilansi (vorm nr. 11) kahes eksemplaris, millised kirjutatakse alla asutise juhataja ja (pea-) raamatupidaja poolt. Üks eksemplar kuubilansist saadetakse Riigikontrollile hiljemalt aruandekuule järgneva teise kuu 1. päevaks, arvatud välja märtsikuu bilanss, milline saadetakse Riigikontrollile koos aasta-aruannetega (vt. § 98). Teine eksemplar kuubilansist jääb asutisse ja hoitakse erikaustas.

2. peatükk.

Aasta-aruanded.

§ 98. Arvekeskkohad koostavad iga möödunud tegevusaasta kohta järgmised aasta aruanded:

- 1) lõppbilanss (vorm nr. 12),
- 2) materiaalsete varade aruanne (vorm nr. 13),
- 3) väärtpaberite aruanne (vorm nr. 14),
- 4) aruanded muude abiraamatute järgi, millest nähtuks nendes sisalduvate arvete läbikäigud ja seisud aruande-aasta alul ja lõpul.

Aruanded kirjutatakse alla asutise juhataja ja (pea-) raamatupidaja poolt.

Riigitulude, eelarve-kulude, deposiitsummade, deposiitide-väärtpaberite ja -välisvaluuta ning deposiitide-väärtdokumentide, samuti erisummade ja eriotstarbeliste kapitalide aasta-aruanded koostatakse erimäärustes ettenähtud vormide ja korra järgi.

§ 99. Eelmise (98) paragrahvi esimeses lõigus tähendatud aasta-aruanded koostatakse kahes eksemplaris, milledest hiljemalt aruandeaastale järgneva juulikuu 1. päevaks üks eksemplar igast liigist saadetakse Riigikontrollile, teine — Majandusministeeriumi Rahandusosakonnale.

Riigikontrollile saadetavale materiaalse varade aruandele lisatakse tõendusdokumendid ja materjalide ning tagavarade raamat möödunud aastast ühes arvete saldode ja läbikäikude aruandega (vorm nr. 15).

§ 100. Aruandmine Majandusministeeriumi Rahandusosakonnas (Riigi-keskarvepidamise büroos) peetavate arvete alal määratakse kindlaks erijuhtnõuudega, mis antakse Majandusministri poolt kokkuleppel Riigikontrolliga.

Aruandmine riigiasutiste juures teotsevate põllumajanduslike, tööstuslike ja äriliste ettevõtete alal määratakse kindlaks vastava ministri poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolliga.

§ 101. Riigi-keskasutiste juhatajate põhjendatud ettepanekutel teeb Majandusminister kokkuleppel Riigikontrolliga erandeid käesolevast määrusest.

II.

Käesolev määrus hakkab kehtima 1. aprillist 1938, arvatud välja § 98 ja 99, millised hakkavad kehtima 1. aprillist 1939.

1. aprillist 1938 kaotavad maksvuse:

- 1) Määrus arve- ja majandusraamatute kinnitamise kohta (RT 1919, 16),
- 2) Määrus Eesti Vabariigi Valitsuse asutiste arvepidamise kohta (RT 1919, 108) ühes hilisemate täienduste ja muudatustega,
- 3) Riigi materiaalse varade üldise hinnalise inventeerimise määrus (RT 1930, 57, 390),
- 4) Määrus materiaalse varade arvestamise ja aruandmise kohta riigiasutistes (RT 1932, 17, 132),

millised määrused olid jäetud ajutiselt kehtima Määrusega arvepidamise ja aruandmise üldise korra kohta (RT 1937, 8, 67).

Majandusminister K. Selter.

Rahandusosakonna direktor A. Keller.

Vorm nr. 3.
Lisa § 53-le.

KINNIS- JA VALLASVARA RAAMAT.

(Varade klass ja liik ning liigi nimetus)

[illegible]

sisseruleku-
väljamineku-
dokumentide register a/a eest 1. apr. 19..... a. kuni
31. märtsini 19..... a.

Esemete nr.nr.	Varade		Esemete		Summa	Märkmeid
	klass	liik	nimetus	arv		

Vorm nr. 7.
Lisa § 80-le.

DEPOSITIITSUMMADE RAAMAT.

[illegible]

Vorm nr. 8.
Lisa § 80-le.

DEPOSIITSUMMADE RAAMAT.

Väljaminek.										
Summade sissetuleku aeg Eesti Panga osakonnas	Eesti Panga kviiit. nr.nr.	Kellelt summa saadud	Summa	Märkmeid	Maksukäsu väljakirjutamise aeg	Maksukäsu nr.nr.	Kellele summa antud välja või kuhu kantud üle	Summa	Summa väljamaksmise aeg Eesti Pangast	Märkmeid
				(Selles lahtris märgitakse ka iga kuu kogusumma)						(Selles lahtris märgitakse ka iga kuu kogusumma)

Vorm nr. 9.
Lisa § 87-le

DEPOSIITIDE-VÄÄRTPABERITE JA -VÄLISVALUUTA RAAMAT.

Sissetulek.

Väljaminek.

Vastuvõtmise aeg	Besti Panga kvit. nr.	Väärt-paberite nime, nende nr. nr., nimesväärtus, kellelt saadud, mis otstarbeks:	Valuuta nimetus	Väärt-paberite arv	Väärt-paberite arvestam. kurss	Väärt-paberite kogusumma	Juuresolevate kupongide arv	Juuresolevate kupongide nimesväärtus	Juuresolevate kupongide kogusumma	Väljaandmise aeg	Väljaandmise maksukäsu nr.	Märkmeid	Maksukäsu väljakirjutamise aeg	Maksukäsu nr.	Väärt-paberite nime, nr. nr., nimesväärtus, kelle välja antud	Valuuta nimetus	Väärt-paberite arv	Väärt-paberite arvestam. kurss	Väärt-paberite kogusumma	Kupon-gide väljaandmise arv	Kupon-gide väljaandmise nimesväärtus	Kupon-gide väljaandmise kogusumma	aeg	kvitlundi nr.	Märkmeid
												(Selles laht-ris märgi-takse ka laht. 7. kogu-summad möödunud kuu eest)													(Selles laht-ris märgi-takse ka kuu kokku-võtted nagu sissetuleku poolt)

MATERJALIDE JA TARBEASJADE TAGAVARA LÄBIKÄIKUDE
ARUANNE 19.../... A. EEST.

Arve nr.nr. või raamatu lk. nr.nr.	Saldo aruande-aasta aluks Kr.	Läbikäigud aruande-aasta jooksul		Saldo aruande-aasta lõpuks Kr.	M ä r k m e i d
		Sissetulek Kr.	Väljaminek Kr.		

202. Tariifinõukogu otsus 1. märtsist 1938 Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 438 p. 4.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 1923, 106, 82).

I.

Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifis nr. 116 (RT 1933, 12, 96, muudatused RT 1934, 29, 269 ja 98, 779, RT 1936, 103, 847) II osas tehakse järgmised muudatused:

§ 24 muudetakse ja pannakse kehtima järgmiselt:

„§ 24. Veomaksu alammäär ühelt saadetiselt on 30 Eesti senti.“

Kaupade nomenklatuuri ja klassifikatsiooni lahtris 9 asendatakse Eesti raudteede senised sisse- ja väljaveoklassid järgmiste uutega:

Positsioonid	Senised klassid				Uued klassid			
	V. s.	5	10	15	V. s.	5	10	15
3 b	13	16	19	21	13	16	19	20
16 b	2	3	4	5	3	4	5	6
25 a	5	8 ²⁾	10 ²⁾	10 ²⁾	5	7 ³⁾	9 ³⁾	10 ³⁾
56	7	8	9	12	7	8	9	10
99	1	2	3	4	3	4	5	6
118 d	1	2	3	4	2	3	4	5
124 a	3	4	5	6	4	5	6	7
124 b	3	4	5	6	2	3	4	5
132 B1	13	17	18 ²⁾	19 ²⁾	13	16	18 ¹⁾²⁾	18 ¹⁾²⁾
132 B1 a	13	17	18 ²⁾	18 ²⁾	13	15	17 ¹⁾²⁾	17 ¹⁾²⁾
132 B3	13 ¹⁾	15 ¹⁾	16 ¹⁾	17 ¹⁾	13	14	15 ¹⁾	16 ¹⁾
132 B4, 5	10	11	12	14	10	11	12	13
132 B6	12	13	15	16	12	13	15 ³⁾	16 ³⁾
134	3	5	8	9	3	5	7	8
142	6	7	8	9	7	8	9	10
146 a, e, g	1	2	3	4	3	4	5	6
146 f	2	3	4	5	7	8	9	10
149 b	9	10	12	15 ²⁾	9	10	12	16
158 b	7	8	9	10	8	9	11	13
158 d	8	9	10	11	8	9	11	13
159 b	2	3	4	5	4	5	6	7
190	4	5	6	7	7	8	9	10
192 b	4	5	6	7	6	7	8	9
206	3	4	5	6	4	5	6	7
215 a, d, e, g, i, n, o	2	3	4	5	3	4	5	6
219	2	3	4	5	3	4	5	6
222	2	3	4	5	4	5	6	7
229	3	4	5	6	4	5	6	7
246	1	2	3	4	3	4	5	6
257 b	9	10	11	12	9	10	12	14
258	3	5	8	9	3	5	7	8
261	9	10	12	14 ¹⁾	11	12	14	16 ¹⁾
278	9	10	11	12	8	9	10	11

Positsioonis 3 p. b) transiitveo lahtris 10 asendatakse klass 21 klassiga 20.

Positsiooni 25 p. 1a) juurde kuuluv märkus 2) kustutatakse.

Positsioonis 68 p. 3 täiendatakse kaubanimetus „Väiksed koduloomad: lambad, kitsed, talled, sead ja põrsad“ lõpus märkega 1) ja lehekülje all täiendatakse märkusega 1) järgmiselt:

„1) Väikeloomade lahtiselt veo korral arvutatakse veomaks mitte vähem kui 1000 kg eest igalt saadetiselt“.

Positsiooni 100 p. a) lahtris 9 kustutatakse 15-tn. saadetiste klassi 19 juures olev märg 2) kui ka selle juurde kuuluv, lehekülje all olev märkus 2).

Positsiooni 132 B pp. 1, 1a ja 3 juurde kuuluva märkuse 1) tekst muudetakse ja pannakse kehtima järgmiselt:

„1) Kehras asuvasse sulfaat-tselluloosi vabrikusse veol arvutatakse veomaks kahe klassi võrra odavamalt“.

Sama lehekülje all kirjutatakse järgmine märkus 3):

„3) Kehras asuvasse sulfaat-tselluloosi vabrikusse veol arvutatakse veomaks kolme klassi võrra odavamalt“.

Positsiooni 149 p. b) juurde kuuluv märkus 2) kustutatakse.

Eesti raudteede veomaksumäärade tabelis kustutatakse klass 21 ühes kõigi maksumääradega.

II.

Käesolev otsus jõustub 1. juunist 1938.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

203. Tariifinõukogu otsus 1. märtsist 1938 eriveotariifi nr. 170 muutmise kohta.

(Prot. nr. 438 p. 2.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 1923, 106, 82).

I.

Eriveotariif nr. 170 (RT 1935, 79, muudatus RT, 1936, 12) § 2 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 2. Vabadussõja invaliidid saavad raudteel sõites kõigis klassides 50% sõiduhinnaalandust üldveomaksu määrade järgi arvutatud ühekordse või edasitagasi täispileti hinnast.

50% sõiduhinnaalandusega veetakse ka saatjad pimedate invaliidide juures, kui kaitseringkonna ülema poolt on tehtud vastav märkus § 3 ettenähtud hinnaalanduse tunnistusse.

II.

Käesolev otsus on kehtiv 1. aprillist 1938.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

204. Tariifinõukogu otsus 1. märtsist 1938 Saksa ja Leedu-Läti ja Eesti raudteede vahelise otseühenduse kauba- ja loomadeveo tariifi nr. 188 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 438 p. 5.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 1923, 106, 82).

I.

Saksa ja Leedu-Läti ja Eesti raudteede vahelise otseühenduse kauba- ja loomadeveo tariifi nr. 188 (RT 1938, 4, 22) II osas tehakse järgmised muudatused:

§ 6 p. 2 määrus muudetakse ja pannakse kehtima järgmiselt:

Leedu raudteede määrused	Läti raudteede määrused	Eesti raudteede määrused
--------------------------	-------------------------	--------------------------

„2) Väikesaadetiste jaoks eraldi tariifiklasse ette nähtud ei ole. Väike- ja vagunsaadetiste kohta on kehtivad tariifiklassid

1 kuni 21.

1 kuni 20“.

Sama § 6 p. 11 Eesti raudteede määruste lahtris sõnad „0,04 tariifiühikut“ asendatakse sõnadega „0,05 tariifiühikut“.

§ 7 p. 2 määrus muudetakse ja pannakse kehtima järgmiselt:

Leedu raudteede määrused	Läti raudteede määrused	Eesti raudteede määrused
--------------------------	-------------------------	--------------------------

„2) Vagunsaadetiste jaoks eraldi tariifiklasse ette nähtud ei ole. Vagun- ja väikesaadetiste kohta on kehtivad tariifiklassid

1 kuni 21.

1 kuni 20“.

Kaupade klassifikatsioonis tehakse järgmised muudatused:

Järjekorra nr. 8 lahtris 9 tariifiklassid 11¹⁾—14¹⁾—15¹⁾ kui ka nende juurde kuuluv märkus 1) kustutatakse.

Järjekorra nr. 74 pp. 1 ja 5 lahtris 9 tariifiklassid 7²⁾—11²⁾—14²⁾—15²⁾ asendatakse klassidega 6²⁾—9²⁾—11²⁾—13²⁾.

Järjekorra nr. 76 p. 6 lahtris 9 asendatakse tariifiklassid 12³⁾—15³⁾—15³⁾ klassidega 10³⁾—12³⁾—14³⁾.

Sama järjekorra nr. p. 6 lahtris 8 asendatakse tariifiklassid 5—8—10—10 klassidega 5—7—9—10.

Sama osa ptk. III, alljaotuses D 2, Eesti raudteede väike- ja vagunsaadetiste veomaksumäärade tabelis kustutatakse tariifiklass 21 ühes kõigi maksumääradega.

II.

Käesolev otsus on kehtiv 1. märtsist 1938.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

205. Tariifinõukogu otsus 1. märtsist 1938 Poola-Läti-Eesti raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 178 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 438 p. 3.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 1923, 106, 82).

I.

Poola-Läti-Eesti raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 178 (RT 1936, 62, 534, muudatus RT 1937, 36, 339) tehakse järgmised muudatused ja täiendused:

2. osas § 7 p. 1 Läti ja Eesti raudteede määruste esimene lõige muudetakse järgmiselt:

„Väike- ja vagunsaadetiste kohta on kehtivad: Läti raudteedel — tariifiklassid 1 kuni 21 ja Eesti raudteedel — tariifiklassid 1 kuni 20“.

Sama osa 4. peatükis, kaupade nimekirjas ja klassifikatsioonis tehakse järgmised muudatused:

Järjekorra nr. 7 p. b) juurde kuuluv märkus 2) muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

„2) Veo puhul Kohtla, Kiviõli ja Vaivara jaamast — klassid 6—9—11—13.“

Järjekorra nr. 25 asendatakse lahtris 10 klassid 9—10—11—12 klassidega 8—9—10—11.

Järjekorra nr. 39 p. a) asendatakse lahtris 2 poolakeelses kaubanimetuses sõnad „międlony lecz nieczesany“ sõnadega „międlony lecz nie-trzepany“ ja eestikeelses kaubanimetuses sõnad „ropsitud“ sõnadega „murdud, kuid ropsimata“; sama punkti lahtris 10 asendatakse klassid 3—9—10—11 klassidega 9—11—13—14.

Sama järjekorra nr. p. b) lahtris 2 asendatakse poolakeelses kaubanimetuses sõnad „międlony czsany“ sõnadega „trzepany, czesany, bielony“ ja eestikeelses kaubanimetuses sõna „soetud“ sõnadega „ropsitud, soetud, pleegitud“.

Järjekorra nr. 100 p. 1 täiendatakse lahtris 10 väikesaadetiste klass 5 märkega 7). Sama punkti juurde kuuluv märkus 7) muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

„7) Väljaveol Narva, Sindi, Tallinna, Viljandi ja Möisaküla jaamast Valga kaudu — klassid 10—10—11—12“.

Sama järjekorra nr. p. 2 täiendatakse lahtris 10 väikesaadetiste klass 5 märkega 1). Sama punkti juurde kuuluv märkus 1) muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

„1) Väljaveol Narva, Sindi, Tallinna, Viljandi ja Möisaküla jaamast Valga kaudu — klassid 10—10—11—12“.

Järjekorra nr. 132 asendatakse lahtris 7 klassid III⁴)—4a⁴)—4b⁴)—4b⁴) klassidega III⁴)—11a⁴)—11b⁴)—11b⁴). Siia juurde kuuluv märkus 4) täiendatakse järgmise uue lõikega:

„Veo korral kõigist jaamadest, mis asetsevad teosal Grajewo riigipiir — Bialystok Centr.—Czeremcha—Brzesc Centr.—Lukow—Deblin—Lublin—Rozwadow—Przeworsk—Posada Chyrowska—Sambor—Sianki riigipiir, kui ka mis asetsevad sellest teosast ida pool, kohaldatakse klasside III, 11a, 11b, 11b maksumääri, 10% hinnaalandusega.“

3. osas, „Eesti raudteede kauguste ja veomaksumäärade tabelis“ kustutatakse tariifiklass 21 ühes kõigi maksumääradega.

5. osas muudetakse artikeltariifi nr. 7 hinnatabel ja pannakse maksma järgmiselt:

Jaamani Jaamast	V a l g a			
	Väikesaadetised		Vagunsaadetised	
	Tariifiühikud 100 kg eest			
	Töelik kaal	Vähemalt 1000 kg	5 t	10 t
Clębokie	1,036	0,990	0,847	0,690
Ignalino	0,743	0,734	0,629	0,543
Lyntupy	0,890	0,861	0,745	0,622
Nowo Święciany	0,777	0,764	0,658	0,563
Smorgonie	0,983	0,942	0,812	0,667
Turmont	0,677	0,676	0,569	0,502
Wilejka	1,062	1,012	0,864	0,702

II.

Käesolev otsus jõustub 15. märtsist 1938.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.
Sekretär A. Remma.

Võru linnavolikogu poolt 2. veebruaril 1938 vastu võetud ja Siseministri poolt 5. märtsil 1938 kinnitatud

206. Sundmäärus kangete jookide joomise keelu kohta Võru linna avalikes kohtades.

Alus: Linnaseaduse § 108 p. 15 ja 17.

§ 1. Võru linna administratiiv-piirkonnas on kangete (alkoholiste) jookide joomine keelatud järgmistes avalikes kohtades:

- avalikel platsidel, tänavatel ja puisteedel;
- avalikes parkides ja aedades;
- avalikel muru-, mängu- ja spordiväljakutel;
- туру- ja laadaplatsidel;
- üldtarvitatavates majade koridorides, trepikodades ja hoovides;
- kauplustes ja tööstuslikes kätistes kauplemise või töö ajal;
- palvetamiskohtades ja kalmistuil;
- avalikel koosolekutel ja avalike ettekannete kohtades ja
- majade tänavapoolsetel lahtistel rõdudel.

§ 2. Eelmises (1) paragrahvis tähendatud keelu alla ei käi need kohad, kus kehtivate seaduste põhjal antud lubadega on võimaldatud alkoholiste jookide müük kohaltarvitamiseks.

§ 3. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele Kriminaal-seadustiku põhjal.

§ 4. Käesolev sundmäärus hakkab kehtima 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea F. Suit.
Sekretär P. Randoja.